

הודעות העד מחמד ידכ ת/40א' ב' ג' נגבו על ידי ע"ת מס' 7 האדי חלבי. על פי עדותו של חלבי ההודעות נגבו ונרשמו בערבית לאחר שהסביר לידכ את החשדות המיוחסים לו והזהירו כדין. לדבריו, העד מסר את הדברים ברצון טוב וחופשי וחתם בפניו בסוף כל עמוד של כל אחת מההודעות. על פי עדותו של חלבי את ההודעות תרגם לעברית אך ידכ נתבקש לחתום וחתם על המקור בלבד.

את ת/40ד' גבה ממחמד ידכ ע"ת מס' 35 עאטף אווידה גם עד זה העיד כי גבה את ההודעה באותה דרך בה עשה זאת חלבי.

אנו מאמינים לשניים כי גבו את הודעות ידכ בדרך נאותה וכי האימרות הכלולות בהן נמסרו מרצונו הטוב והחופשי של ידכ.

לפנינו לא העלה ידכ טענה כי הדרך בה נגבו הודעותיו פסולה. על השאלה אם מזהה הוא את חתימתו לא רצה לענות, לא רצה להסתכל אך לא הכחיש ומענהו בשלילה לשאלה אם הזהירו אותו כדין אינו משכנע. גם כאן הימנעות הנאשם מחקירת גובי ההודעות מחזקת את עדותם ואנו קובעים כי מתן האימרות הוכח במשפט כנדרש בסעיף 10א(א)(1) לפקודת הראיות.

אימרותיו של ידכ שניתנו מחוץ לכותלי בית המשפט קבילות כראיה בהליך דן משנתקיימו תנאי סעיף 10א(א) לפקודת הראיות במלואם.

אנו מעדיפים את אימרותיו של ידכ כפי שקיבלו ביטוי בהודעותיו ת/40א' עד ד' על פני עדותו בבית המשפט. מתשובותיו של ידכ לשאלות שנשאל ניתן להבחין על נקלה כי התנהגותו בבית המשפט משקפת את החלטתו שלא להראות כמשתף פעולה וברובן מרמזות הן עצמן על כך שאימרותיו במשטרה אמיתיות.

לא למותר לשוב ולצטטן:

י"ש. מתי הכרת את נאסר עוויס

ת. זה דבר פרטי שלי ולא עניינו של בית המשפט

ש. באיזו פעילות צבאית השתתפת יחד עם נאסר עוויס

ת. זה דבר פרטי שלי ולא ענינו של ביהמש

ש. מי היה חבר בחוליה הצבאים שבה היית חבר גם?...

ת. זה לא ענינו של ביהמש

ש. היית חבר מתחילת האינתיפדה בחוליה שעשתה פיגועים, ובין היתר מי שהיה אחראי על החוליה הזאת זה הנאשם פה נאסר עוויס

ת. מה הטעות בדברים האלה? מה אסור בדברים האלה

ש. סיפרת במשטרה שנאסר עוויס הוא זה שהיה מתכנן את בצוע הפיגועים והוא זה שהיה מספק לכל חברי החוליה את הנזק

ת. אין לי תשובה

ש. סיפרת במשטרה שהשתתפת בלפחות עשרה פיגועי ירי לעבר הצבא באזור שכם

ת. זו זכותי

ש. אותם עשרה פיגועי ירי שסיפרת עליהם היו בתכנונו של נאסר עוויס והוא זה שסיפק את הנשק לירי

ת. אני לא רוצה לענות

ש. סיפרת גם לאן בדיוק היו פיגועי היריד לעבר התנחלות אלון מורה לעבר מחסום צהל לחאוערה

ת. אני מסרב לעמוד לדין בבימש זה. אין לי על מה לעמוד לדין. אם עשיתי או לא עשיתי. אפילו אם עשיתי את הדברים האלה, אין בזה שום פגם.

ש. אתה לא עומד פה לדין. את כאן מעיד וצריך לענות תשובות

ת. אני מסרב שנאסר יעמוד לדין על הדברים האלה.

ש. על איזה דברים

ת. על מאבקו נגד הכבוש

ש. אתה בהוראת נאסר עווים תכננתם לעשות פגוע של הנחת מטען חבלה במשטחים ליד שכן

ת. זה לא מעניין אף אחד

ש. סיפרת במשטרה שהיית עוזר לנאסר עווים להעביר כלי נשק מפעיל כזה לפעיל כזה

ת. אני לא אמרתי את הדברים האלה כדי לעמוד לדין עליהם.

ש. לאיזה צורך אמרת אותם

ת. ככה שאלו אותי ואני סיפרתי

ש. כל הנשקים הרובים ה-M16 שהעבירו שמשו לפגועי ירי כנגד אזרחים וחיילים

ת. אני לא רוצה לדבר ואל תמשיכי..."

הודעותיו של ע"ת 23 אחמד ברגותי ת/43 ות/43 ג' נגבו ע"י ע"ת מס' 32 דוד מזרחי.

על פי עדותו של מזרחי הוא הזדהה בפני ברגותי כשוטר, הזהירו ווידא שהלה הבין את תוכן האזהרה. ת/43 נגבתה בדרך של שאלות ותשובות ונרשמה (כמו גם ת/43) בעברית משום שהעד מזרחי אינו כותב ערבית. ברגותי סרב לחתום על ת/43' מבלי לתת לכך הסבר ואילו על ת/43' חתם. מזרחי הסביר כי במהלך גביית שתי ההודעות לא היו כל אירועים חריגים הוא לא הבחין שברגותי פצוע חולה או עייף כי אם כך היה הדבר הוא היה מציין עובדות אלה. אם היה משהו חריג מאוד העדות לא היתה נגבית והיה על כך מזכר. במהלך גביית ת/43' הציג מזרחי בפני ברגותי כתב יד בן שמונה עמודים בערבית והאחרון אישר שזה היה כתב ידו לאחר שעייין במסמך.

ההודעות ת/43' ב' ת/43' נגבו מברגותי ע"י ע"ת מס' 31 יצחק יעקובוף. עפ"י עדות יעקובוף השניים דיברו ערבית אך העדות נרשמה בעברית ברגותי הוזהר כדן אך סרב לחתום על האזהרה או על ההודעה ת/43' אך על ת/43' חתם. על פי עדות יעקובוף במהלך גביית שתי ההודעות הוצגו לברגותי כתבי יד אותם זיהה ככתבי יד שלו, כתבי היד הגיעו ליעקובוף מאחד מחוקרי השב"כ. ברגותי מסר את הדברים מרצונו הטוב והחופשי ולגבי כתב היד שהוצג לו עם גבית ת/43' ד' אף השיב "כן, זה כתב היד שלי וכתבתי את מה שסיפרתי לך עכשיו בעדות".

ההודעה ת/43' נגבתה מברגותי על ידי ע"ת מס' 36 משה משה.

עפ"י עדות האחרון הוא הזדהה בפני ברגותי כאיש משטרה הסביר לו כי הוא עומד לחקור אותו ובמה הוא חשוד. ברגותי מסר את הדברים בצורה מסודרת ואחר כך חתם על העדות לאחר שהדברים תורגמו לו. על פי עדותו של משה הוא חקר את ברגותי כשלפניו רקע כללי בדמות זכרון דברים מהשב"כ אך בעדות מסר לו ברגותי פרטים רבים שלא יכול היה לדעת מזכרון הדברים ובלשונו "אם זה בנושא נסיבות הקשר

איך הדברים התנהלו וזו, אלה דברים שנתן בעדות שלו. אם הם הלכו לחנות גלידה ומה היה הקוד ומי קבע זה לא מופיע בזכ"ד".

מהימנים עלינו דברי העדים מזרחי יעקובוף ומשה על אופן ניהול החקירה ונסיבות גביית אימרותיו של ברגותי, אשר מצדו איננו טוען שאלה נגבו בדרך פסולה. גם כאן הימנעות הנאשם מחקירה נגדית מחזקת את הדברים שנשמעו מפי גובי הודעות ומתן האימרות הוכח במשפט כדבעי.

משנתקיימו תנאי סעיף 10א(א) לפקודת הראיות אנו קובעים כי האימרות בכתב שנתן ברגותי והכוללות בהודעותיו ת/43 עד ה' הן קבילות כראיה בהליך דן.

אנו מעדיפים אימרותיו של ברגותי על פני עדותו במשפט. מרבית תשובותיו כוונו להעברת המסר שאין הוא מכיר בסמכותו של בית המשפט ("אני לא מכיר בביהמ"ש, אתם לא מבינים?... אני לא מכיר בביהמ"ש ולא בישראל... אינני מכיר בביהמ"ש") ולא בהכחשת אימרותיו.

בכל זאת, מדי פעם פרצו ונתגלו הסימנים המעידים על כך שהאימרות אמיתיות:

י"ש. מתי התחלת את הפעלות הצבאית שלך

ת. זה לא ענינך...

ש. מרואן ברגותי קרוב משפחה שלך

ת. זה לא ענינך למה את שואלת אותי שאלות אישיות

ש. אתה היית הנהג ושומר הראש של מרואן ברגותי משנת 96 ועד היום שנעצרת

ת. נו, מה את רוצה

ש. האם זה נכון

ת. איך את שואלת שאלות כאלה? אני לא מכיר בך

ש. אלה דברים שאתה סיפרת

ת. הדבר הזה הוא לא שלי

ש. אתה סיפרת גם שנעצרת יחד עם מרואן ברגותי

ת. אין לי תשובות בכלל יותר טוב שלא תשאלני...

ש. אתה דאגת להכין את סעיד לפני הפגוע דאגת לזה שיהיה מי שיסיע אותו לירושלים למקום קנייתם לו בגדים ונעליים לקחתם אותו להסתפר ואתה בהנחיית נאסר עווים שהיה מתכנן והמארגן אתה גם דאגת להשיג לסעיד רמאדן נשק רובה M16 ומחסניות עם כדורים

ת. (העד שותק ואיננו משיב)

ש. אתה סיפרת בעצמך את כל הפרטים האלה בהודעה שלך

ת. אני אומר מה שאני רוצה מה שבא לי אני אומר

ש. זה מה שאז בא לך להגיד

ת. זה לא ממני זה לא הכתב שלי. אם באמת נאסר עשה את כל הדברים האלה הוא רק רצה לשחרר לנו את פלסטין זה דבר מרומם את הראש...

ש. לא רק שסיפרת בהודעות שלך על הרבה מקרים של פיגועי ירי התאבדות ובהתייחס לכל הפיגועים שעשית אתה מצטער על מה שעשית

ת. אם שרון מצטער על מה שהוא עשה אז אני מצטער על מה שעשיתי.

ש. אתה לא מצטער על ששלחת מחבלים להתפוצץ פה בארץ ולהרוג?

ת. אני רוצה לשחרר את ארצי זו שאתם כובשים...

ש. מציגה לך את ההודעה מס' 5 מ 5.9 גם בהודעה זו אני מראה לך את האזהרה את החתימה על האזהרה והחתימה על כל עמ' בהודעה ואת החתימה בסוף ההודעה

ת. מה שאני רוצה אני עושה. אין אף אחד שימנע בעדי, אני אכתוב ואגיד מה שאני רוצה..."

אמת ניתנה להאמר שהתשובה "אני רוצה לשחרר את ארצי זו שאתם כובשים" היא בגדר ראשית הודייה.

יפים לעניינו הדברים שנאמרו בע"פ 735/80 אברהם כהן נ' מ"י, פ"ד לה(3) 94, "משקובע עתה סעיף 10א שבית המשפט יכול להעדיף את האימרה על העדות בבית המשפט, יכול היה הסנגור לנסות ולחזק מצידו את גירסת העד בחקירתו הראשית, על ידי חקירה נגדית שמטרתה להסביר שהאימרה למשטרה היתה אימרה כוזבת, אך הסנגור לא חקר את העד כלל".

הודעות העד יאסר אבו בכר ת/47א' עד ג' נגבו על ידי עד התביעה מס' 31 יצחק יעקובוף. העד לא זכר את מעמד גביית העדות ורענן זכרוננו מהאימרות. על פי עדותו הוא הזדהה בפני אבו בכר כשוטר, ניהל את השיחה עם אבו בכר בערבית ותרגם לו את הדברים. על פי עדותו של יעקובוף כאשר תרגם לערבית את שכתב בהודעות יכול היה אבו בכר להשיב על כך לתקן או לסרב לחתום. על פי עדותו הוא רשם רק את מה שאבו בכר אמר לו ואבו בכר אישר בפניו את כתב היד שנעשה בפני חוקרי שב"כ בכתב ידו. על פי עדותו לו היו נסיבות חריגות היה מציין זאת ולו נשמעו תלונות היה רושם אותן כמו שהיה מציין אם היה רואה סימנים ויזואליים. יעקובוף הבהיר שכאשר חשוד מגיע לחקירה משטרתית הוא אדם חופשי "יוזו ההזדמנות שלו למסור או לא למסור את גירסתו וזאת מבלי למה שקדם לכך בשב"כ. אם היתה איזה שהיא בעיה הייתי רושם כי זו חובתי כל מה שרשום בעדות זו נאמר מפי החשוד". יעקובוף הבהיר כי "גם בעדויות הקודמות וגם בעדות הזאת, הצגתי עצמי כשוטר, זה הדבר הראשון מעבר לכך הם (הכוונה לנחקרים מסוגו של העד) עושים את האבחנה מי שוטר ומי חוקר שב"כ, הם נתקלים איתנו בהארכות המעצר והם לא יכולים לטעות בענין הזה..."

ההודעה ת/47ד' נגבתה מאבו בכר על ידי עד תביעה מס' 30 משה לוי לדבריו גבה ההודעה לאחר שהחשוד הוזנה כדין העדות נכתבה בעברית אך החקירה התנהלה בערבית. בתום ההודעה הוא קרא בפני אבו בכר את הדברים וזה חתם בפניו. על פי עדותו של לוי שלא זכר ספציפית את המקרה הרי אם היה אבו בכר מתלונן בפניו הדבר היה נרשם. עוד הבהיר לוי כי אין לו צורך להזכר אם הזדהה כשוטר משום שזו חובתו והוא עושה את זה עם כל חשוד. בהתייחס לקשר שבין החקירה שלו כשוטר לזכרונות הדברים המוגשים לו מהשב"כ הסביר כי חקירתו עצמאית והוא מתייחס לזכ"ד "רק כעקרי דברים ואם חשוד אומר שלא היו דברים מעולם זה מה שירשם בסופו של דבר כלומר מה שהוא אומר זה מה שירשם".

ההודעות ת/47ה' ות/47ו' נגבו ע"י עד מס' 36 משה משה. היות שאבו בכר טען לפנינו בין השאר כי הודעותיו נגבו בלחץ אנשי השב"כ הרחיב משה דבריו (לאחר שהתובעת המלומדת ואף אנו הפנינו תשומת לבו לטענותיו של אבו בכר) לא רק על הדרך בה גבה ההודעות אלא גם על אופן חקירתו את אבו בכר אל נוכח חקירה קודמת שנערכה לו ונערכת גם לאחרים על ידי השב"כ, חקירה הנעשית לצורך סיכול וכדבריו "כשאני מקבל לידי זכ"ד חקירה שמגיע מאנשי השב"כ אני בודק את הנקודות שעולות בו מה החשדות שיש נגד אותו חשוד ולאחר מכן אנחנו כותבים את תוכן האזהרה תוכן החשדות מקריאים ומסבירים ודואגים

לראות שאכן מבין את תוכן האזהרה ויודע על מה הוא נחקר וזה בשפה הערבית, אני דובר את השפה הערבית על בוריה, אינני כותב ואינני קורא אבל דובר את השפה הערבית, חלק מתהליך שבו אנו מקריאים, אני מודיע לו שאני איש משטרה, והוא מודע לכך שאני איש משטרה והוא עומד לתת עדות משטרתית. לאחר שאני בודק באיזה נקודות התייחסות היתה אליו בשב"כ, ועל מה דיבר אני בונה את החשדות נגדו, אם זה השתייכות לארגון או החזקת אמל"ח או לחלופין סיוע למבוקשים או כל עבירה אחרת, ובהתאם לכך אני נערך גם מבחינת החקירה עצמה.

השב"כ חוקר את נושא הסיכול, הוא עוסק בתחום שעליו לסכל את הדבר העתידי, כלומר את הפגוע העתידי. תפקידי כחוקר משטרה הוא לעסוק אך ורק בנושא החקירה המתייחסת לאיסוף הראיות כנגד החשוד דאז, זאת אומרת שאם אני חוקר אדם אני חייב לעבוד על פי דיני הראיות ולהבין את החוק....".

כאשר עימתה התובעת את אבו בכר עם העובדה שההודעות נגבו ממנו על ידי שוטר ולא על ידי אנשי השב"כ ענה "לא ראיתי שוטר שאני אדבר איתו כולם קציני שב"כ".

התרשמותנו היא שהשוטר משה משה אכן הזדהה בפני אבו בכר כשוטר כפי שנהגו השוטרים האחרים והדברים שנמסרו בהודעות שגבו משה והשוטרים האחרים (יעקובין ולוי) נאמרו להם מפיו של אבו-בכר מרצונו הטוב והחופשי ואין הן תוצאת התנהגותם של חוקרי השב"כ כלפיו.

הנאשם ובא כוחו לא חקרו את השוטרים בחקירה נגדית גם לא ביקשו לזמן את אנשי השב"כ עורכי זכרונות הדברים לחקירה. הנאשם ובא כוחו לא חקרו בחקירה נגדית את העד אבו בכר במטרה לחזק גירסתו כי ההודעות נגבו ממנו באמצעים פסולים.

המנעות זו אמנם אינה יוצרת חזקה לפיה גירסת השוטרים היא הנכונה אולם היא מוסיפה ומחזקת את התרשמותנו בדבר מהימנות עדותם של לוי יעקובין ומשה. בנסיבות דנן, קרי המנעות מכוונת ומגמתית של הנאשם ובא כוחו – כפי שהדגישו בפנינו לא אחת – מחקירה נגדית או מזימונם של עדים רלבנטיים, אשר לא ניתן לשקלה על רקע עדויות סותרות אחרות שממילא לא הובאו. אנו מעדיפים עדותם על הדרך בה ניתנו אימרות החוץ של אבו בכר על פני גירסתו של האחרון (עיי' ע"פ 38/61 משה בן דוד יצחק נ. היהומ"ש פד טז 514 וע"פ 639/79 אסלן נ' מ"י פד לד(3) 561 ע"פ 2603/90 אלפאר נ. מ"י פד מה(3) 799).

בכל מקרה כמו שנקבע בע"פ 242/85 חזן נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(1), עצם העובדה כי אימרת נאשם במשטרה אינה קבילה במשפטו שלו אין בה כדי להביא לידי כך שאותה אימרה לא תהא קבילה במשפט אחר בו נדון ענינו של שותפו על פי הוראת סעיף 10 (ודוק, לא קבענו שנתעוררה אפשרות כזו). אמרותיו של אבו בכר שניתנו במסגרת ההודעות ת/47 עד ו' הוכחו במשפט ומשנתקיימו כל תנאי הסעיף 10א(א) לפקודה אנו מקבלים אותן כראיות קבילות.

אנו מעדיפים את אימרותיו של אבו בכר על פני עדותו בבית משפט. בהתייחס למרבית השאלות המפרטות את מעשיו של אבו בכר יחד עם הנאשם הפנה אבו בכר את התובעת הנכבדה לנאשם היושב מולו, נאשם אשר בחר כאמור שלא לחקור בחקירה נגדית את אבו בכר או כל עד אחר. וכך אבו בכר "ש. מפנה להודעה מס' 3... שם שאלו אותך מתי התחלת את הפעילות הצבאית שלך ומי גייס אותך לפעילות הצבאית ואמרת שבתחילת שנת 2001 היית בביתו של נאסר עווים במחנה הפליטים בלטה ואז נאסר עווים הציע לך להתגייס לגדודי חללי אל אקצא לפעילות צבאית והסכמת.

ԸՆԴՈՒՆԱԾ ԿԱՐԵՐԱՅԻՆ ԵՄԵՐԱԿԱՆ ԵՎ ԵՄԵՐԱԿԱՆ ԵՎ ԵՄԵՐԱԿԱՆ

14

[illegible][illegible]

444i

[illegible]

אָפּגאַבן אַלע זינדן און פאַרשולדיקטן זיך נישט צו קומען צוריק צו דער שטראף.

٢٤٤٤٠

[illegible]

ULLU MALKAK KA (LE DAKL LALNI)...GALAKO MALKAK ENULL AKO...

[illegible]

”אֲנִי מֵחֵן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה מֵחֵן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.”

[illegible]

צא מן המלכות ואלך אל הארץ אשר אומר לך

[illegible]

ԿՈՆԿՆ ՆԼԿԼ՝

טו אראזי אלא צאמל זאל מיט ליגאלע מאסן קענען געבליבען זיין און נישט ווערן פארשטערקט דורך די אנדערע סארטן פארשיידענע פארגעכערטע שטיקלעך.

[illegible][illegible]

ՀԵՂԱՀԼԿ ԼՃԵՆԻՈ ՌԱՆԼԼ ՀԱՆԻՆ ՈՇ ԼՃԻՆՇ ԵՂԱԿՈ

[illegible]

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָהוּדָה כִּי יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּיָהוּדָה

סמאטאט אלטא אד לאטאט 'טאד

[illegible]

לשון אכזריה שיש לה לא ידע

LOCAL TALKING

[illegible]

“...לש אלו מזה ומזה לאמור שכל אחד מהם יאמר לאלוהים ויהי עמו”

לשאלה "ש. זה לא כתב היד שלך" ענה "זה הכתב של קציני השב"כ הם כתבו את הדברים האלה" ובדרך אף ענה על שאלות דומות "ש. אלה דברים שאתה כתבת בעצמך ת. כשנשפך עליך תה או כשאתה ארבעה חמישה ימים ללא אוכל וללא שינה אז אתה אומר את הדברים כדי להתפטר, ש. אתה את הדברים האלה כתבת ת. יש לי עו"ד אתם צריכים לראות איך השב"כ נוהג עם אנשים ש. אתה מזהה את כתב היד ת. אני לא רוצה לענות לך את מתנהגת כמוהם וצועקת עלי (עונה גם בעברית וגם באנגלית)"

סיכום ביניים

חזרנו ובררנו שכל הכללים החייבים להתקיים בטרם יוכשרו כראיה אימרות ארבעת שותפי הנאשם מחוץ לכותלי ביהמ"ש במסגרתו של סעיף 10א לפקודת הראיות נתקיימו (ובכללם הוכחת האימרות במשפט מתן ההזדמנות לנאשם לחקור את העדים, השאלה אם העדויות בבית המשפט שונות באופן מהותי מהדברים שנרשמו בהודעות)

שקלנו בדבר בוהירות המתחייבת ואנו מעדיפים את אימרותיהם של ארבעת העדים שותפיו של הנאשם המצויות בהודעותיהם במשטרה על פני עדותם במשפט.

עדות הטעונה תוספת כלשהי תוכל לשמש כשלעצמה תוספת מכל סוג שהוא לעדות אחרת הטעונה תוספת. על כן, אימרות ארבעת השותפים יכולות להוות "דבר מה" נוסף להודויות הנאשם מחוץ לכותלי בית המשפט.

(עיי, קדמי על ראיות חלק ראשון וכן ע"פ 6147/92 מ"י נ' יוסף כהן, פ"ד מח(1) 62; ע"פ 6214/94 מ"י נ' פלוני דינים עליון כרך לח 665; ע"פ 5249/98 מ"י נ' מירילאשוילי, פ"ד נג(3) 550).

על כל אחת מהאימרות ובכללן אימרות שניתנו על ידי חלק מהארבעה בכתב יד – עליהן יש להשקיף כחלק אינטגרלי מאותן הודעות בהתאם (עיי ע"פ 6411/98 מנבר נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 150) – ניתן להסתמך כראיה תומכת בדמות "דבר מה" נוסף לראיות אחרות שהובאו כנגד הנאשם בדמות הודויותיו הוא.

כשותפים לנאשם ובהתאם להוראת סעיף 54א(א) לפקודת הראיות נדרשנו למצוא "דבר לחיזוקה" של עדותם.

נדרש לנו דבר לחיזוק אף בהתאם להוראת סעיף 10א(ד) לפקודת הראיות המורה לנו כי לא יורשע אדם על סמך אימרה שנתקבלה לפי סעיף 10א לפקודת הראיות "אלא אם יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה". מבחינת אופיה של דרישת הדבר לחיזוק (המושג זהה בהקשר לשני הסעיפים דלעיל) מדובר בתוספת ראיה מאמתת להבדיל מראיה מסבכת. הדבר לחיזוק אינו חייב להיות ראיה עצמאית ויכול הוא לעלות מן העדות הטעונה חיזוק.

דבר לחיזוק זה נמצא לנו מעל ומעבר לדרוש בראיות מסבכות שבאו ממקור עצמאי ונפרד והן:

הודאתו המלאה של הנאשם בפני שופט המעצרים

אימרות כל אחד מארבעת השותפים בהתייחס לאימרות רעהו ובהתאם.

שתיקת הנאשם והימנעותו מלהעיד במשפט שבאה על רקע האמור לעיל ועל רקע קו ההגנה שבחר הנאשם (עליו עמדנו בפתח הדברים) שהיא לכשעצמה ראיה המגיעה לכדי ראית סיוע על פי סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב-1982 המשמיענו כי "המנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע".

מאחר ונמצא לנו קורפוס דליקטי (ראה עדויות ע"ת מס' 1 תנ"צ משה ולדמן, ע"ת מס' 2 תנ"צ אהרון פרנקו, ע"ת מס' 3 נצ"מ חגי דותן, ע"ת מס' 4 תנ"צ אורי ברלב, ע"ת מס' 8 אוריאל אליהו, ע"ת מס' 9 סמ"ר שי כהן, ע"ת מס' 10 ג.מ., ע"ת מס' 11 ליאון גורנשטיין, ע"ת מס' 12 קונסטנטין קרדשוף, ע"ת מס' 13 עדי מרוז, ע"ת מס' 14 בן נעים חנן, ע"ת מס' 15 נועם גבאי, ע"ת מס' 16 רס"ר רמי מלכה, ע"ת מס' 17 אפי ימין, ע"ת מס' 18 סנ"צ פריד גאנס, ע"ת מס' 19 טל ורמוט, ע"ת מס' 20 רפ"ק יהודה פרץ, ע"ת מס' 22 אבי בן עמי, ע"ת מס' 24 שמעון לוגאסי, ע"ת מס' 26 אסף אזולאי, ע"ת מס' 27 עמיר שר והמוצגים תל עד תל כולל, תל 21, תל 21א, תל 24 עד תל 37 כולל, תל 48, תל 49, תל 52 עד תל 79 כולל), מאחר והנאשם לא הכחיש את עצם מסירת ההודיות בפני גובי הודעותיו או בפני שופט המעצרים הנכבד. מאחר והנאשם אף חזר והודה בפה מלא ובנפש חפצה בפני שופט המעצרים בכל המעשים שיוחסו לו תוך הבנת מעשהו זה ומאחר ומצאנו כי משקלן הפנימי של הודאותיו גבוה, קטן בהתאם המשקל הנדרש ל"דבר מה" הנוסף לשם אימותן.

והנה, גם בענין דבר המה הנוסף (אשר מבחינת מטרתו לא בא אלא להראות שהנאשם לא בדה דברים מלבו ועל כן לא נדרש הוא להיות בגדר ראיה מסייעת המסבכת את הנאשם דווקא ודי בראיה מאשרת), מצאנו כי הוא בעל משקל של ממש ועונה בנקל לדרישה מוגברת ומחמירה בהיותו מסבך את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו, בא ממקור נפרד ועצמאי ומתייחס לנקודה ממשית השנויה במחלוקת.

עבירות בניגוד לפקודת מניעת טרור וקשירת קשר

בהתאם להכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, נקבע כי התנאים הוא "ארגון טרוריסטי" כהגדרת סעיף 1 לפקודה (ילקוט הפרסומים (תשס"ב), עמ' 800 מ-06.12.2001.

עפ"י חוות דעת מומחים אשר הוגשו ללא התנגדות הנאשם וסנגורו (ת/50 ת/51) הרי (בין השאר) "למן ראשית הארועים האלימים ב"שטחים" שהחלו בספטמבר 2000 נטל ה"תנאים" תפקיד מרכזי ומוביל בבצוע פעילות טרור. פעילי הארגון ביצעו פיגועים במתווים שונים לרבות פיגועי הרג המוני בשטח ישראל ובאיו"ש... התארגנויות הטרור של התנאים ברצועת עזה ואיו"ש (שלעיתים חברו אליהם גורמים נוספים בשטח) החלו להשתמש (נובמבר 2000) בכינוי "גדודי חללי אל אקצא" ("כתאב שהדאא אלאקצא") במיוחד לצורך קבלת אחריות על פיגועים ביעדים ישראלים...

במהלך העימותים האלימים קיבלו "הגדודים" אחריות על פיגועים רבים שבוצעו במתווים שונים ב"שטחים" ובתחומי ה"קו הירוק" בכללם פיגועים קטלניים. התארגנויות הטרור של ה"גדודים" אחריות לאלפי פיגועי ירי ומטען בצירים העוקפים באיו"ש ולעשרות פיגועי הרג המוני בשטח ישראל בהם נהרגו עשרות ישראלים... המאפיינים המרכזיים של פיגועי ההרג ההמוני כוללים התמקדות המפגעים במקומות הומי אדם (מרכזי ערים ומתחמים ציבוריים המהווים מקור משיכה לציבור הרחב דוגמת בתי קפה ומסעדות, תחנות אוטובוס ומרכזים מסחריים וכו') והוצאת לפועל של פיגועי התאבדות (באמצעות חגורת נפץ, או מטען שנושאות המפגעות עם הגיעם ליעד) ופיגועי הקרבה (פיגוע ממנו סיכויי המפגע להמלט קלושים במרבית הפגעים במתווה זה עושים מבצעיו שימוש ברו"סרים מסוגים שונים) בהם נהרגו עשרות רבות של ישראלים..."

הנאשם סיפר בהודעותיו כי "אחרי פרוץ אינתיפאדת אלאקצא התחלתי בביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות מפאת הכיבוש לאדמה הפלסטינאית... לאחר מכן החלטתי לבצע פיגועי ירי ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות בגדה ובתוך הקו הירוק, הפיגועים שבצעתי אותם הם כדלקמן:-

1. ביצעתי פיגוע ירי לעבר עמדת שמירה על הצבא הישראלי ליד קבר יוסף בשכם וזה היה לפני יציאת הצבא מהקבר בשבועיים לערך
2. ביצעתי ירי לעבר עמדה צבאית בהר גריזים בשכם...
3. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת מחנה חוארה ליד שכם
4. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת שכם מהצד המערבי בקרבת זואתה
5. מסרתי לשני אנשים רימוני יד על מנת לבצע פיגוע בירושלים
6. מסרתי נשקים לביצוע פיגוע בנתניה...
9. אני מסרתי נשק לביצוע פיגוע בחדרה
10. אני מסרתי נשק לביצוע פיגוע ירי פיגוע הקרבה שהיתה אמורה להתבצע בחדרה אך הפיגוע לא הצליח והאנשים נהרגו בקרבת באקה אלגריבה
11. סיפקתי לסעיד רמזאן נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך ירושלים
12. סיפקתי לעבד אלסלאם חסונה נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך חדרה
13. סיפקתי לעבד אל רחמאן עבדאללה שני מטענים + קלצינקוב...
14. סיפקתי למגידי חלוס מטען נפץ שהניח אותה בדרך... לעבר סיור ישראלי."

הנאשם ענה לשאלות הבאות כדלקמן:

י"ש. בשם מי היית מבצע את הפגועים שציינת לעיל

ת. בשם כתאאב שוהדאא אלאקצא שהוא משתייך לפת"ח.

ש. מי אחראי על תנועת הפתח

ת. יאסר ערפאת האחראי ויור תנועת פתח

ש. מי אחראי על תנזים פתח

ת. מזכיר תנועת פתח בגדה המערבית מרואן ברגותי...

ש. למי משתייכים שוהדאא אל אקצא

ת. שוהדאא אל אקצא משתייכים לתנועת פתח ולתנזים פתח

ש. מה הקשר שלך למזכיר תנועת פתח בגדה המערבית מרואן ברגותי

ת. הקשר שלי למרואן ברגותי מזכיר תנועת פתח התחיל בשנת 1992 כשהתגוררנו באותה שכונה באמאן בעת שגורשנו על ידי השלטונות הישראליים ומרואן חזר לגדה בשנת 1994 לערך ואני חזרתי בשנת 1995 וכשחזרתי לגדה התחדשו הקשרים עם מרואן והייתי נפגש עם מרואן במשרד תנזים בשכם. וכן הייתי נפגש עמו במשרד ברמאללה ואחרי פרוץ האינתיפאדה אלאקצא המשכתי להיות בקשר עם מרואן ברגותי והיינו מארגנים הפגנות בשם תנזים פתח והכרוזים היינו מפיצים בשם ועדת התיאום (הארגונית) (אלפסאלי) והאחראים בועדה יוסף חרב מטעם פתח וג'מאל סלים מטעם חמאס ואחרי מותו קיבל את התפקיד אדם אחר ויור הועדה היה יוסף חרב ומרואן ברגותי חבר בועדת התיאום העליונה ומהועדה העליונה היו מנחים ועדת התיאום הארגונית (אלפסאלי)...

- ש. מי היה מממן את הכסף לביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות
- ת. היה מממן אותי בכסף אנשים מתנזים פתח בגדה ובלבנון
- ש. מי הם האנשים שמימנו אותך בכסף לקניית נשק על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות
- ת. לקחתי ממאגד אלמיצרי 12,000 שקלים וכן לקחתי מעצאם אבו בכר 8000 שקלים כהוצאות וקבלתי ממוניר מקדח בלבנון קיבלתי 50,000 דולר
- ש. במה עוסק מאג'ד אל מצרי
- ת. קצין במשטרה הפלסטינאית בשכם וחבר בפתח
- ש. במה עוסק עאצם אבו בכר
- ת. אחראי תנועת פתח בשכם ומשתייך למרואן ברגותי
- ש. במה עוסק מוניר מקדח
- ת. אחראי פתח בלבנון ומשתייך ליאסר ערפאת
- ש. האם היה קשר בינך לבין מרואן ברגותי
- ת. הייתי בקשר עם מרואן ברגותי כל הזמן
- ש. האם מרואן ברגותי היה יודע שאתה מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות
- ת. כן ידע ושמי אף פורסם בעיתונות ובטלביזיה וברדיו והייתי משוחח עימו מידי פעם וכשהמצב הפוליטי היה מדרדר ורע לנו היה מבקש שנמשיך בפיגועים וכשנפגש שמעון פרס ועומרי שרון עם מנהיגים ברשות התקשר אליי מרואן ברגותי וביקש שנעצור את הפיגועים ואני השבתי לו שאעשה זאת ובאותה תקופה היה זיני באיזור ומרואן אמר לי שעדיין מאחר והגנרל זיני נפגש עם מנהיגים ברשות שלא נבצע פיגועים בשם שוהדאא אלאקצה ויש לציין כשהתקדמו בשיחות לא בוצעו פיגועים
- ש. מי היה מממן את עאצם אבו בכר שהיה מממן אותך בכסף לקניית נשק
- ת. עאצם אבו בכר היה לוקח כסף מתנועת פתח מהתקציב שהיה מאשר יור תנועת פתח יאסר ערפאת
- ש. מי היה מממן את מאג'ד אל מצרי שהיה מממן אותך לקניית נשק על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות
- ת. מאג'ד אל מצרי סיפר לי שהוא לוקח כסף ממרואן ברגותי ומאג'ד היה מודע לכך והשתתף עמי במספר פיגועי ירי נגד מטרות ישראליות...
- ש. האם מרואן מממן אותך בכסף באופן ישיר
- ת. כן מממן אותי מרואן ברגותי פעמים באופן ישיר בפעם הראשונה העביר לי באמצעות הפקדה בבנק 3,000 ₪ ובפעם השניה העביר לי דרך הפקדה בבנק 5,000 ₪
- ש. האם מרואן ברגותי ידע שאתה מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות
- ת. כן ידע וכפי שצינתי לעיל שמי אף פורסם בעיתונות והשלטונות הישראלים מסרו לרשות הפלסטינאית שאני מבוקש בגין פיגועים ושמי גם פורסם בעיתונות העברית ובעיתונות המקומית בגדה וברצועה
- ש. האם מרואן ברגותי סייע לך במימון כסף פרט למה שהזכרת לעיל
- ת. כן פעם קיבלתי ממנו שיק על סך 2,300 ₪ מאושר על ידי היור ערפאת...". (עיין הודעת הנאשם ת/5).
- עוד ענה לשאלות (עיין הודעה ת/6) כדלקמן:

"כן היו לי מספר כינויים במהלך ביצוע הפיגועים כמו אלעם אלחאג' אלשיך אלכביר... וכן לקחתי... שני טילי טנק ישנים על מנת להוציא מהם את החומר נפץ ואשתמש בחומר למטעני נפץ ובמטענים השתמשתי על כביש העוקף בזואתה... ואני גייסתי אותו (הכוונה לאדם בשם ולאי עודה) לכתאב שוהדא אל אקצא לפני כחודשיים לערך והמטרה מגיוסו לשוהדא אל אקצא על מנת שיסייע לנו בפיגועים באזור ירושלים ושיכניס מתאבדים (מוסתשהידים) לירושלים ואני גם כן ביקשתי מלואי שילמד אותנו ייצור חומר נפץ יותר חזק מהחני"מ שהשתמשנו בו ולואי הסביר לי בטלפון כיצד מייצרים חומר (אוסאלעבד) והשבתי לו שאנחנו יודע לייצר אוסאלעבד. ולפני חודש וחצי לערך ביקשתי מלואי שיבדוק דרך להכנסת מתאבד לירושלים... ותפקידי היה לתאם בין מחמוד ולואי על מנת להכניס את המתאבד לירושלים והפיגוע הזה בוצע אף ללא הצלחה מאחר ושוטרים ירו לעבר המתאבד לפני הביצוע... וגיאזי חוסיני ביקש ממני שאסכים לקבל שיחה מאדם ואחרי מספר ימים התקשר אלי מוניר מקדח המכונה אבו חוסיין וביקש שנמשיך בביצוע פיגועים והציע לי מימון כספי ואני הבעתי את הסכמתי ומסרתי לאבו חוסיין מספר חשבון הבנק שלי בבנק ערבי בשכם על מנת שיעביר לי כסף ואכן אבו חוסיין העביר לי כסף שש פעמים לערך והפקיד 3,000 או 5,000 דולר...

ש. מה עשית בכסף שהעביר לך מוניר מקדח

ת. לשם ביצוע פיגועים... על פי הסיכום עמו היה מממן אותנו בכסף לביצוע פיגועים ואני הייתי מדווח לו אודות הפיגועים במהלך השיחות שניהלתי עמו באמצעות הטלפון והאינטרנט... שוחחתי עמו אודות הרבה פיגועים... ודיווחתי לו גם כן אודות פיגוע התאבדות בירושלים ובחדרה שביצענו...

ש. איזה קשר צבאי היה בינך לבין יאסר אבו בכר

ת. אחרי פרוץ אינתיפאדת אל אקצא התגייס יאסר אבו בכר לכתאב שוהדא אל אקצא וביקשתי מיאסר שישתתף עמנו בפיגועים ויאסר הסכים להצעה ומסרתי לו נשק מסוג M16 ויאסר ביצע פיגוע ירי מהנשק שמסרתי לו. הפיגוע היה לעבר רכב ישראלי בכביש העוקף מזרחית לשכם ועל פי דברי יאסר לא פגעו ברכב...

ש. האם היה קשר ליאסר עם מתאבדים

ת. כן אני ויאסר עבדנו יחד לשלוח מתאבדים עם מחמוד אלטיטי ואחמד אבו חדר... ובמידה והיינו נזקקים לדבר מה כמו צילום המתאבדים או הפצת כרוזים היינו נעזרים ביאסר ולפני כניסת הצבא לשכם כשבועיים ביקשתי מיאסר שינסה להשיג חגורת נפץ למתאבד על מנת לבצע פיגוע בתוך ישראל ויאסר אכן הביא חגורת נפץ ומסרנו אותה למתאבד שנשע עם אדם אחר לביצוע פיגוע בישראל וכשהגיע לבאקה אל גרביה ירו חיילים לעברו ושניהם נהרגו... מה סוג הרכב שנשעו בו המתאבדים

ת. לא ידוע לי אך מסרתי לאחמד 3,500 ₪ על מנת שיקנה רכב גנוב להעברת המתאבדים ואחמד נסע עמם לטול כרס והראה להם את הדרך וחזר ברכב ציבורי..."

ובהודעתו ת/7 בתשובה לשאלות:

"... ומחמוד פנה אלי בענין זה מאחר ואנחנו חוליה צבאית ואני הבעתי את הסכמתי לפיגוע זה... יש לציין שאחמד אבו חדר פנה אלי כי אני אחראי כתאב שוהדא אלאקצה... ואחרי ששמעתי ברדיו שנהרגו התקשרתי לכלי תקשורת והודעתי להם שהפיגוע בוצע על ידי כתאב אל אקצה... אך כשהודעתי שאנחנו לוקחים אחריות על הפיגוע מחמוד אמר לי את השמות... כן היה לי קשר בפיגוע הירי בנתניה שבוצע על ידי מתאבדים שלא ידועים לי שמותיהם ולפני הפיגוע הזה ביומיים התקשר אלי אחמד אבו חדר ואמר לי שביכולתו להכניס שניים לישראל על מנת שיבצעו פיגוע התאבדות ואני פניתי למחמוד טיטי ושאלתי אותו באם הוא יכול להכניס מתאבדים והשיב לי בחיוב ואני מסרתי לאחמד שני רימונים ומחמוד טיטי מסר להם שני נשקים מסוג M16 ואחמד אבו חדר צילם אותם והסביר להם על הפיגוע... ואחרי מספר שעות שמענו בטלוויזיה שהיו חילופי אש בין המתאבדים וכוחות משטרה ליד בית מלון בנתניה ואזרחים

“אֲנִי אֶפְרַיִם וְאֶשְׂכֵנַּז וְאֶחָדָם מִן הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל”

υιαι εν τω ιακωβω·

9TJN LKALLK LNAZHU LLK AKZO ACOSK'""

[illegible]

לְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא לְעֵינֵי אָדָם

ՀՀ ԽՈՒՆԻ ՀԱՄԱՆ ԱՎԵՐԿԱՆ՝

Λ' ΝΤΕ ΑΙΕΛ ΝΙΛΕΙ .....ΕΙΔΩ ΑΙΕΤΕ ΑΙΟΚΙ ΕΓΩ ΚΑΙ ΑΙΕΤΕ ΖΕΦΑ ΓΑΙΙΑ ΕΚΙ ΔΑΙΛ ΚΕΝΕ ΙΑΛΝΖΕ ΙΝΤΕ ΕΔΕΑΙΕ

[illegible]

15. הַשְׁמָחִים הָיוּ אֶת הַלֵּל וְהַלֵּל הָיוּ אֶת הַשְׁמָחִים:

[illegible][illegible]

מאזם סלעסא דל סא למה לל סאט סאט"ו

151114L 4/8

לְהַלְלֵךְ אֶת־לֵבְךָ וְלֵב־הָעָם וְלֵב־הָאֲרָצָה...

מלומדים, כדאי להקדיש זמן רב יותר ללימודי התורה ולתורה.